

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.501 van 14 februari 2013
in de zaak A. 203.177/VII-38.363.**

In zake : Jimmy BAERT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jean De Brabander
kantoor houdend te 3840 Borgloon
Hoepertingenstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 3078 Kortenbergh
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 januari 2012, strekt tot de nietigverklaring van de beslissingen van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant van 5 augustus 2011 waarbij de aanvragen van Jimmy Baert tot het verkrijgen van vergunningen tot het voorhanden hebben van een aantal vuurwapens onontvankelijk worden verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 januari 2013.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jean De Brabander, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker dient op 30 juni 2007 een aanvraag in tot het verkrijgen van verscheidene vergunningen tot het voorhanden hebben van vuurwapens. Het betreft enerzijds wapens die ingevolge artikel 44, § 2, van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet) vergunningsplichtig zijn geworden en anderzijds wapens waarvoor de vergunningen op grond van artikel 48, tweede lid, van de wapenwet hernieuwd moeten worden.

3.2. Met een besluit van 5 oktober 2007 verlengt de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant de termijn voor de behandeling van de aanvragen tot 29 februari 2008.

3.3. Op 19 november 2008 wordt de verzoeker door de correctionele rechtbank te Aarlen veroordeeld tot een gevangenisstraf van één maand met uitstel en tot een geldboete van 1.100 euro, waarvan de helft met uitstel, wegens smaad en weerspannigheid aan politie. De feiten vonden plaats op 4 november 2004.

3.4. De korpschef van de lokale politie van de politiezone Boortmeerbeek-Haacht-Keerbergen adviseert op 14 juni 2011 ongunstig en stelt dat de aanvragen van de verzoeker, gelet op die veroordeling, onontvankelijk zijn.

3.5. Op 5 augustus 2011 verklaart de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant verzoekers vergunningsaanvragen voor het bezit van vuurwapens met twee beslissingen niet ontvankelijk. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De eerste bestreden beslissing luidt als volgt :

"(...)

Gelet op de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, inzonderheid op de artikelen 11, 44, 47 en 48;

Gelet op de omzendbrief van 29 oktober 2010 inzake de toepassing van de wapenwetgeving;

Conform artikel 44 §2 van de wet van 8 juni 2006 moet eenieder die op de datum van de inwerkingtreding van deze wet een vuurwapen voorhanden heeft dat krachtens deze wet vergunningsplichtig is geworden, daarvan binnen de zes maanden aangifte doen bij de gouverneur bevoegd voor zijn verblijfplaats, door bemiddeling van de lokale politie.

Indien de aanvrager geen houder is van een jachtverlof of een sportschutterslicentie, wordt hem een vergunning uitgereikt mits hij meerderjarig is en geen veroordelingen heeft opgelopen zoals bedoeld in artikel 5 §4 van de wapenwet.

Uit het advies van de lokale politie van de zone Boortmeerbeek - Haacht - Keerbergen van 14 juni 2011 blijkt dat de heer Baert op 19 november 2008 werd veroordeeld wegens smaad en weerspannigheid door de rechtbank van eerste aanleg te Aarlon. Dit is een misdrijf dat wordt vermeld in artikel 5 §4, 2°, b van de wet van 8 juni 2006.

De heer Baert Jimmy voldoet aldus niet aan de voorwaarden uit artikel 44, §2.
De aanvraag dient bijgevolg als onontvankelijk beschouwd te worden.
(...)"

De tweede bestreden beslissing luidt als volgt :

"(...)

Gelet op de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens, inzonderheid op artikel 11;

Gelet op de omzendbrief van 29 oktober 2010 inzake de toepassing van de wapenwetgeving;

Conform artikel 11 §1 van de wet van 8 juni 2006 kan een vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen slechts verleend worden na advies van de korpschef van de lokale politie van de verblijfplaats van de verzoeker.

De lokale politie van de zone Boortmeerbeek - Haacht - Keerbergen geeft op 14 april 2011 een ongunstig advies in dit dossier aangezien de heer Baert op 19 november 2008 werd veroordeeld wegens smaad en weerspannigheid door de rechtbank van eerste aanleg te Aarlon. Dit is een misdrijf dat wordt vermeld in artikel 5 §4, 2°, b van de wet van 8 juni 2006.

De heer Baert voldoet aldus niet aan de voorwaarden om een vergunning te bekomen.

De aanvraag dient bijgevolg als onontvankelijk beschouwd te worden.
(...)"

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voert de verzoeker aan dat, aangezien zijn vergunningsaanvraag werd ingediend op 30 juni 2007 en de beslissingstermijn bij besluit van 5 oktober 2007 werd verlengd tot 29 februari 2008, de gouverneur uiterlijk op die datum een beslissing diende te nemen en dat, mocht de gouverneur tijdig hebben beslist, zijn aanvraag vóór de veroordeling door de correctionele rechtbank van 19 november 2008 zou zijn behandeld en probleemloos zou zijn ingewilligd.

5. De verwerende partij antwoordt dat de verzoeker geen belang heeft bij het middel, aangezien, in geval van vernietiging van de bestreden beslissingen, de aanvragen opnieuw onontvankelijk zouden moeten worden verklaard, gelet op de veroordeling van de verzoeker. Zij wijst er bovendien op dat indien de beslissingen vóór de veroordeling van de verzoeker waren genomen, de vergunningen omwille van die veroordeling zouden moeten worden ingetrokken.

Zij meent voorts dat de bestreden beslissingen tijdig werden genomen. Zij zet dienaangaande uiteen dat artikel 31 van de wapenwet, waarin een behandelingstermijn van vier maanden is voorzien, niet van toepassing is op de aanvragen van de verzoeker, die werden ingediend op grond van de overgangsbepalingen van artikel 44 en volgende van de wapenwet, zodat het besluit van 5 oktober 2007 tot verlenging van die behandelingstermijn zonder rechtsgrond en zonder voorwerp was.

6. In zijn memorie van wederantwoord repliceert de verzoeker dat hij zich terecht beroept op de laattijdigheid van de bestreden beslissingen, dat hij op het ogenblik van de aangifte van zijn wapens, hoewel niet in het bezit van een jachtverlof, wel geregistreerd was als sportschutter en dat indien die registratie de veroordeling van 19 november 2008 vooraf was gegaan, een eventuele intrekking van die registratie en van het recht om wapens voorhanden te hebben het advies van het openbaar ministerie vereist en dus wel ruimte laat voor appreciatie.

7. In zijn laatste memorie betwist de verzoeker dat er sprake zou zijn van een automatische intrekking, indien de wapens overeenkomstig artikel 44 van de wapenwet op zijn naam werden geregistreerd vóór 19 november 2008.

Beoordeling

8. Hoewel de verzoeker niet uitdrukkelijk naar deze bepaling verwijst wordt aangenomen dat hij een schending aanvoert van artikel 31 van de wapenwet.

Dit artikel luidt als volgt :

"De gouverneur doet uitspraak:

1° over de aanvragen om erkenning overeenkomstig de artikelen 5, 6, 20 en 21, binnen vier maanden na de ontvangst ervan;

2° over de aanvragen om een vergunning overeenkomstig de artikelen 11, 14 en 17, binnen vier maanden na de ontvangst ervan. De verlenging kan per aanvraag slechts eenmaal worden toegestaan en de termijn ervan mag uiterlijk zes maanden bedragen.

De in deze wet voorgeschreven termijnen waarbinnen de gouverneur of de minister van Justitie een beslissing moeten nemen, kunnen, op straffe van nietigheid, alleen worden verlengd bij gemotiveerde beslissing".

9. Vooreerst is de termijn waarin voornoemd artikel 31 voorziet een termijn van orde, aangezien geen sanctie is bepaald bij het overschrijden ervan. De bepaling in het voorontwerp van de wapenwet die in het stilzwijgend verkrijgen van de wapenvergunning bij het overschrijden van de termijn voorzag, werd immers na advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State niet behouden.

10. Vastgesteld wordt dat artikel 31 van de wapenwet slechts geldt voor de aanvragen om een vergunning "overeenkomstig de artikelen 11, 14 en 17" van die wet. Wat betreft de wapens die ingevolge de inwerkingtreding van de wapenwet vergunningsplichtig zijn geworden, werd de vergunningsaanvraag van de verzoeker ingediend op grond van artikel 44, § 2, van de wapenwet. Voor deze wapens geldt de aanvraag als voorlopige vergunning en gelden minder strikte voorwaarden dan voor de vergunningsaanvragen op grond van artikel 11 van de wapenwet. De artikelen 11, 14 en 17 van de wapenwet zijn niet van toepassing op deze aanvragen, zodat ook artikel 31 van die wet niet van toepassing is.

Voor de wapens waarvan de vergunning diende te worden hernieuwd, gebeurden de aanvragen op grond van artikel 48, tweede lid, van de wapenwet. Hoewel zij onder toepassing van artikel 11 van de wapenwet vallen, is volgens artikel 48, vierde lid, van de wapenwet artikel 31 van die wet niet van toepassing op deze aanvragen.

Artikel 31 van de wapenwet is derhalve niet van toepassing op de aanvragen van de verzoeker.

Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

11. De verzoeker voert in een tweede middel aan dat het "vertrouwelijk onderzoek betreffende de aanvrager" niet is gedateerd, waardoor het niet rechtsgeldig is, dat hij voldoet aan alle voorwaarden voor het verkrijgen van de gevraagde vergunningen en dat het advies van de korpschef van de lokale politie gunstig zou zijn geweest indien het binnen de wettelijke termijn was aangevraagd.

12. De verwerende partij stelt in haar memorie van antwoord dat het advies van de lokale politiezone wel degelijk werd gedateerd, met name op 14 juni 2011.

13. De verzoeker repliceert dat op de door hem ontvangen kopie van het administratief dossier geen datum is vermeld en hij herhaalt dat, mocht het advies binnen de wettelijke termijn zijn aangevraagd, het ongetwijfeld gunstig was geweest.

Beoordeling

14. De verzoeker duidt niet aan op grond van welke bepaling de rechtsgeldigheid van het "vertrouwelijk onderzoek betreffende de aanvrager" kan worden betwist omwille van het ontbreken van een datum, noch op welke rechtsregel hij zich beroept om de regelmatigheid van het advies van de

politiezone, dat volgens hem niet binnen de wettelijke termijn werd aangevraagd, te betwisten.

Het tweede middel is niet ontvankelijk.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

15. In een derde middel voert de verzoeker aan dat de feiten waarvoor hij op 19 november 2008 werd veroordeeld dateren van vóór de inwerkingtreding van de wapenwet, met name van 4 november 2004, dat die feiten onder de toentertijd geldende wapenwetgeving geen aanleiding zouden zijn geweest tot weigering van zijn aanvragen, aangezien toen enkel veroordelingen tot een vrijheidsstraf van minstens drie maanden in aanmerking werden genomen, dat hij werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van één maand met uitstel en tot een geldboete voor de helft met uitstel en dat de gunstmaatregel van de opschorting hem niet werd toegekend om geen gevoel van straffeloosheid te creëren.

16. De verwerende partij antwoordt dat de wapenwet onmiddellijk van toepassing is en geen uitzonderingsbepaling bevat op grond waarvan artikel 5, § 4, van die wet niet van toepassing zou zijn op de vergunningsaanvragen van de verzoeker.

Beoordeling

17. De verzoeker is bij vonnis van 19 november 2008 door de correctionele rechtbank te Aarlen veroordeeld wegens smaad en weerspannigheid. Hij werd derhalve veroordeeld wegens misdrijven als bedoeld in artikel 5, § 4, van de wapenwet, zodat de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant zijn aanvragen onontvankelijk diende te verklaren. De wapenwet maakt geen onderscheid naargelang het tijdstip waarop de misdrijven werden gepleegd.

Het derde middel is niet gegrond.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

18. De verzoeker voert in een vierde middel aan dat, nu de ratio legis van de wapenwet de vrijwaring van de openbare orde en veiligheid is, de gouverneur zijn beslissingen met volle kennis van zaken en rekening houdend met de concrete gegevens van het dossier dient te nemen en dat dit te dezen niet is gebeurd, aangezien het advies van de lokale politie louter verwijst naar het meergenoemd vonnis van 19 november 2008, doch niets vermeldt over de concrete inhoud ervan, geen inschatting maakt van de ernst van de feiten en geen gewag maakt van de disciplinaire sanctie die de betrokken agent kreeg voor de wijze waarop hij de verzoeker interpelleerde.

19. In haar memorie van antwoord stelt de verwerende partij dat zij op grond van artikel 5, § 4, van de wapenwet slechts een gebonden bevoegdheid bezit, zodat niet kon worden overgegaan tot een appreciatie van de veroordeling en de feiten.

Beoordeling

20. Zoals reeds vermeld werd de verzoeker veroordeeld voor een misdrijf bedoeld in artikel 5, § 4, van de wapenwet en voldoet hij niet aan de wettelijke voorwaarden voor het verkrijgen van een vergunning zoals bepaald in de artikelen 11, § 3, en 44, § 2, juncto artikel 5, § 4, van de wapenwet. De verwerende partij beschikt te dezen over een gebonden bevoegdheid, zonder enige beoordelingsruimte en moest bijgevolg de aanvragen van de verzoeker onontvankelijk verklaren. Zij diende daarbij de feiten die tot de veroordeling van de verzoeker hebben geleid niet te evalueren. Het is dan ook zonder belang dat de

verwerende partij geen kennis had van het strafdossier van de verzoeker of van het tuchtdossier van de betrokken politieagent.

Het vierde middel is niet gegrond.

E. Vijfde middel

Standpunt van de partijen

21. In een vijfde middel voert de verzoeker aan dat de gouverneur niet met kennis van zaken heeft kunnen beslissen, omdat op de vraag om inlichtingen die op 14 juni 2011 door de lokale politie werd teruggezonden het woord "jacht" als motief voor de aanvraag werd doorgehaald. Hij is van oordeel dat, hoewel hij geen recent jachtverlof kan voorleggen, aangezien hij sinds midden de jaren 90 enkel nog in Afrika jaagt, dit niet uitsluit dat hij het motief jacht voor de vergunningsaanvraag inroept. Hij legt zijn oude jachtverloven voor, zijn erkenning als wapenhandelaar onder de oude wapenwetgeving en zijn lidkaart van een sportschuttersvereniging. Hij meent dat hieruit blijkt dat hij de vergunningen heeft aangevraagd om redenen die verband houden met jacht, recreatie en sport en hij wijst er op dat hij deze activiteiten gedurende dertig jaar heeft beoefend zonder een gevaar te zijn voor de openbare orde of veiligheid en zonder enig misbruik.

22. De verwerende partij argumenteert dat het middel niets afdoet aan het feit dat de aanvragen van de verzoeker niet ontvankelijk zijn, omdat hij werd veroordeeld wegens één van de misdrijven vermeld in artikel 5, § 4, van de wapenwet en dat de bedoelde documenten bovendien niet bij zijn aanvraag werden gevoegd, zodat daarmee ook geen rekening kon worden gehouden.

Beoordeling

23. De aanvragen van de verzoeker werden terecht niet ontvankelijk verklaard, omdat hij door zijn veroordeling wegens misdrijven als bedoeld in

artikel 5, § 4, van de wapenwet, niet voldoet aan de wettelijke voorwaarden voor het verkrijgen van een wapenvergunning. De reden die hij voor zijn wapenbezit inroept is bijgevolg zonder belang.

Het vijfde middel is niet gegrond.

F. Zesde middel

Standpunt van de partijen

24. De verzoeker voert ten slotte in een zesde middel aan dat hij gediscrimineerd wordt ten opzicht van wapenbezitters die over een in België geldig jachtverlof beschikken, aangezien de arrondissementscommissaris volgens artikel 7, 3°, van het koninklijk besluit van 28 februari 1977 betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen het verlof kan weigeren aan degenen wier slecht gedrag, geestestoestand of vorig gedrag laat veronderstellen dat zij een slecht gebruik van hun wapens maken en de veroordeling van de verzoeker dus niet noodzakelijk en automatisch leidt tot de weigering of intrekking van een jachtverlof.

25. De verwerende partij stelt in haar memorie van antwoord vast dat de verzoeker weinig uitleg geeft omtrent de bepalingen op grond waarvan hij denkt te worden gediscrimineerd en dat hij niet vraagt een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof. Zij merkt vervolgens op dat ook indien de verzoeker over een Belgisch jachtverlof zou beschikken, hem omwille van zijn veroordeling het recht zou zijn ontzegd om wapens voorhanden te hebben.

26. In zijn memorie van wederantwoord betoogt de verzoeker dat niet kan worden ontkend dat iemand met een in België geldig jachtverlof, ondanks een gelijkaardige veroordeling, onder de wettelijke uitzonderingsregimes valt en geen vergunning moet aanvragen. Hij meent dat geen prejudiciële vraag dient te worden gesteld en voegt nog toe dat indien de aangifte binnen de wettelijke termijn

was afgehandeld, zijn wapens geregistreerd zouden zijn en bij een eventueel daaropvolgende intrekking van het recht om wapens voorhanden te hebben wel een appreciatie van zijn moraliteit zou zijn gemaakt.

27. De verzoeker stelt in zijn laatste memorie dat hij meent dat het stellen van een prejudiciële vraag niet nodig is, omdat de discriminatie "uit zich blijkt bij nalezing van de Wet".

Beoordeling

28. Aangezien de toetsing van wetskrachtige normen aan de fundamentele rechten en vrijheden gewaarborgd in titel II van de Grondwet tot de bevoegdheid van het Grondwettelijk Hof behoort en de verzoeker zowel in zijn memorie van wederantwoord als in zijn laatste memorie bevestigt dat er geen prejudiciële vraag dient te worden gesteld aan dit Hof, wordt aangenomen dat de aangevoerde discriminatie volgens hem haar oorsprong niet vindt in de wapenwet.

Zoals reeds uiteengezet, was de verwerende partij op grond van de artikelen 11, § 3, en 44, § 2, juncto artikel 5, § 4, van de wapenwet verplicht de aanvragen van de verzoeker niet ontvankelijk te verklaren, omdat hij door zijn veroordeling niet voldoet aan de wettelijke voorwaarden voor het verkrijgen van een wapenvergunning. Het komt de verwerende partij niet toe van deze dwingende wetsbepalingen af te wijken op grond van de door de verzoeker beweerde discriminatie.

Het zesde middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van veertien februari tweeduizend dertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin